

Nascholing

PRAKTIKUM DIAGNOSTIEK EN THERAPIE IN DE ALGEMENE PRAKTIJK

De commissie voor de artsencursus Rotterdam verstuurd in oktober aan alle in district V van de Maatschappij praktizerende artsen het volgende schrijven, waarvan wij menen dat het de aandacht verdient ter navolging door andere commissies of verenigingen, die nascholing voor huisartsen organiseren.

„Gezien de grote omvang van het geneeskundige gebied dat door de algemene arts, of hij nu huisarts, schoolarts of bedrijfsarts is, dient te worden beheerst, moet hij behalve over kennis, tevens beschikken over vaardigheid en een juist gebruik weten te maken van de verschillende onderzoeksmethodieken, die hem tijdens zijn universitaire opleiding werden geleerd of althans geleerd hadden dienen te worden.

De verschillend gerichte belangstelling zal bij sommige artsen het gebruik van bepaalde technische hulpmiddelen bij het stellen van de diagnose of het bepalen van de juiste therapie hebben doen verminderen, terwijl anderen tijdens en na hun studie nimmer in de gelegenheid waren bepaalde methodieken door praktische oefening voldoende te leren beheersen.

Als methode van nascholing in verband met bovenstaande opmerkingen heeft de commissie gemeend in de weken van 11 november tot 15 december 1962 een praktikum te moeten organiseren, waarbij door u een keuze kan worden gedaan uit een der volgende cursussen, die elk gegeven zullen worden gedurende een uur per week en gedurende vijf weken. Voorkeur kan worden kenbaar gemaakt door nummering van het betreffende praktikum op het bijgaande strookje, dat in een bijgevoegde antwoordenvolp moet worden teruggezonden. De kosten van deze cursus bedragen f 7,50.

Praktika:

- a Antibacteriële therapie in de algemene praktijk. Ziekenhuis Dijkzicht, woensdag 4—5 uur.
- b Dermatologische diagnostiek. Centraal gebouw voor de volksgezondheid, donderdag 4—5 uur.
- c Oogspiegelcursus. Oogziekenhuis, dinsdag 4—5 uur.
- d Keel-, neus- en oorheelkundig praktikum. Ziekenhuis Dijkzicht, donderdag 4.30—5.30 uur.
- e Röntgenpraktikum. Ziekenhuis Dijkzicht, woensdag 4.30—5.30 uur; Zuider Ziekenhuis, woensdag 4—5 uur.

E. van Westreenen, secretaris”

REUMATISCHE GEWRICHTSAANDOENINGEN IN DE PRAKTIJK

Boerhaave-cursus voor huisartsen, 12 en 13 oktober 1962 te Leiden.

In deze cursus waren de samenstellers van het programma uitgegaan van de situatie, zoals deze zich voordoet in de spreekkamer van de huisarts, wanneer zich een patiënt presenteert met klachten over de gewrichten. Welbewust was het onderwerp beperkt gehouden tot de gewrichtsklachten en zo kwamen dan ook alleen die aandoeningen van de werkelkolom ter sprake, die onderdeel zijn van perifere gewrichtsziekten en bleef het zogenaamde weke delen-reuma eveneens onbesproken.

Acuut reuma, rheumatoide arthritis, ankyloserende spondylitis (m Bechterev), jicht en arthrosis deformans vormden het onderwerp waaraan de eerste dag negen voordrachten van ongeveer 30 minuten werden besteed met aan het einde van de middag een demonstratie van patiënten. Des avonds werden films vertoond over jicht en rheumatoide arthritis, waaronder de Nederlandse film „De wil om te winnen”, een propagandafilm voor de reuma-bestrijding, die niet alleen de leek, maar stellig ook de huisarts kan voorlichten.

Alle voordrachten van die dag waren te rangschikken onder het hoofd diagnostiek, waarbij achtereenvolgens anamnese, fysisch onderzoek, röntgendiagnostiek, pathologische anatomie, serologisch, bacteriologisch en chemisch onderzoek ter sprake kwamen. Zaterdagochtend werd, na een beschou-

wing over verloop en prognose, de therapie van reumatische gewrichtsaandoeningen behandeld, waarbij basis therapie en revalidatie, medicamenteuze therapie, orthopedisch-chirurgische therapie, en sociale zorg ter sprake kwamen.

Uw verslaggever heeft het voorrecht gehad reeds verscheidene Boerhaave-cursussen te hebben meegemaakt en steeds weer komt men onder de indruk van de zeer stimulerende invloed, die van dit gezamenlijk deelnemen aan zo'n cursus uitgaat. Ongetwijfeld komt dit voor een belangrijk deel doordat men allerwegen bespeurt, dat cursusleiders en docenten zich zo geheel geven om vanaf de plaats van de huisarts de problemen te behandelen en te beschouwen: een voor nascholingsonderwijs door middel van voordrachten zeer belangrijke voorwaarde voor een zo groot mogelijk rendement van de kennis-overdracht.

Voor zover het straf aangehouden tijdschema het toeliet — slechts bij de medicamenteuze therapie liep het de voorzitter uit de hand — was er een levendige discussie, die zich uiteraard ook nog voortzette tijdens de verschillende pauzes en de zeer genoeglijke en royale ontvangst door het bestuur van de Boerhaave-cursussen vrijdagavond.

Een bijzonder knap staaltje van voortreffelijke organisatie presenteerde zich bij de aanvang der cursus aan ieder der 150 deelnemende huisartsen in de vorm van een lijvige bundel, waarin de teksten van de verschillende voordrachten keurig gestencild waren bijeen gebracht (de redactiecommissie hoopt in nabije toekomst deze teksten in dit tijdschrift te kunnen afdrukken). Rest tot slot van dit verslagje een woord van zeer grote erkentelijkheid jegens organisatoren, cursusleiders en docenten.

H.

Bekendmakingen

LITERATUURSTUDIE

Naar aanleiding van een bepaald ziektegeval in de praktijk of ten behoeve van een studie, die hij wil maken, zal de huisarts de literatuur veelvuldig moeten raadplegen. Hij kan daartoe zijn leerboeken naslaan en de daarbij opgegeven literatuur opvragen bij de verschillende bibliotheken en vervolgens de registers van het Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde nagaan of enige jaargangen van Keesing's Medisch Archief raadplegen. Een betere weg zou echter zijn de literatuur over het onderwerp in een bibliotheek op te zoeken. De bibliotheken zijn daarop echter meestal niet ingericht en hun kaartsystemen geven alleen de aanwezige literatuur op naam van de schrijver aan. En juist de schrijvers zullen aan de huisarts meestal niet bekend zijn, zodat het een eindeloos zoekwerk wordt de literatuur over een bepaald onderwerp te vinden. Ook het bijhouden van de verschijnende literatuur is bijna onmogelijk geworden.

Vanwege de betrekkelijk geringe tijd, die de dagelijkse praktijk de huisarts overlaat, is het van groot belang, dat men op een eenvoudige manier de gewenste literatuur ter beschikking kan krijgen, zonder dat veel niet terzake doende literatuur moet worden doorgekeken. Heeft men enige ervaring in het werken in bibliotheken, dan kan men zelf wel de benodigde literatuurgegevens vinden met behulp van „Indices” en dergelijke werken. Helaas ontbreekt het de meeste huisartsen aan deze ervaring, daar tijdens de opleiding weinig aandacht werd geschonken aan het maken van scripties en het daarbij behorende literatuur-onderzoek. Het zou zeer nuttig zijn geweest, indien aan het einde van de studie enige scripties hadden moeten worden gemaakt, terwijl daaraan enige colleges in het bibliotheekwezen vooraf waren gegaan. Men durft zich nauwelijks afvragen hoeveel werk wordt verricht alleen omdat men de weg niet weet of de methodieken niet kent, of hoeveel werk onafgemaakt blijft doordat men is teruggeschrokken voor de overstelpende stroom literatuur.

De Vereniging „Medisch en Pharmaceutisch Leesmuseum en Bibliotheek” te 's-Gravenhage kan door haar bijzondere plaats, die zij onder de bibliotheken inneemt voor een groot deel aan de moeilijkheden tegemoet komen. Zij kan in haar kaartstelsel nagaan welke literatuur over een bepaald onderwerp is verschenen, alsmede opgeven of er over het gevraagde onderwerp een proefschrift in Nederland is verschenen. Men